DOMSTOLENS DOM
AF 18. MAJ 1962

Salgsforeningerne for Ruhr-kul »Geitling«, »Mausegatt« og »Präsident« mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 13/60

Processprog: Tysk

Angående:

Annullation af Den Høje Myndigheds beslutning nr. 16/60 af 22. juni 1960 (ABl. nr. 47 af 23. 7. 1960), hvorved sagsøgerne nægtedes tilladelse til at stifte en fælles salgsforening, »Ruhrkohle Verkaufgesellschaft mit beschränkter Haftung«, for afsætningen af deres kulprodukter.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Under hensyntagen til de mangler, Den Høje Myndigheds beslutning om afslag er behæftet med, foreslår jeg:

— at beslutningen annulleres, og at sagen hjemvises til Den Høje Myndighed.

S a m m e n d r a g

1. *Karteller — priser — magt til at fastsætte priserne og magt til at bestemme priserne — denne sondrings lovlighed — begreber*
   (EKSF-traktaten, artikel 65)

2. *Fælles marked for kul og stål — konkurrenceordning — ufuldstændig konkurrence — begrænset tilladelighed*
   (EKSF-traktaten, artikel 2, stk. 2, artikel 65, stk. 2, artikel 66, stk. 2)

3. *Karteller — tilladelse fra Den Høje Myndighed — grænser — afsætningskontrol — begrebsbestemmelser*

   (EKSF-traktaten, artikel 65, stk. 2 c)

4. *Karteller — Den Høje Myndigheds tilladelse — grænser — magt til at bestemme priserne inden for traktatens rammer — begrænset tilladelighed*

   (EKSF-traktaten, artikel 65, stk. 2 c)

5. *Karteller — Den Høje Myndigheds tilladelse — grænser — magt vedrørende en væsentlig del af bestemte produkter på fællesmarkedet — begreb*

   (EKSF-traktaten, artiklerne 2, 3, 4, 5 og 65, stk. 2 c)

1. En principiel sondring mellem magt til at fastsætte priserne og magt til at bestemme priserne er berettiget under hensyntagen til den forskellige affattelse af stk. 1 og stk. 2 i EKSF-traktatens artikel 65.

   Magt til at fastsætte priserne udgør for den, der råder derover, en objektiv kendsgerning, som følger af en let konstaterbar organisatorisk struktur.

   Magt til at bestemme priserne består derimod i muligheden for at kunne fastsætte priserne så højt, at de adskiller sig mærkbart fra de priser, der ville have dannet sig, hvis de udelukkende havde været bestemt af konkurrencen. En magt til at bestemme priserne kan følgelig kun antages, såfremt det konstateres, at de faktiske priser er eller kunne være forskellige fra dem, der ville foreligge, såfremt der ikke havde bestået nogen magt til at fastsætte priserne.

2. Det framgår af EKSF-traktatens artikel 65, stk. 2 og artikel 66, stk. 2, at traktaten ikke er til hinder for den fortsatte eksistens eller oprettelsen af store produktions- eller salgsenheder, som er så karakteristisk for kul- og stålmarkedet, på betingelse af, at det marked med ufuldstændig konkurrence, der følger heraf, tjener traktatens mål og frem for alt bevarer det mindstemål af konkurrence, som er nødvendig for at opfylde kravene i artikel 2, stk. 2.

3. Et kartel, som har mulighed for at fastsætte afsætningen af en væsentlig del af bestemte produkter på det fælles marked, udøver en afsætningskontrol i den i EKSF-traktatens artikel 65, afsnit 2 c forudsatte betydning.

4. Idet den fortsatte eksistens og oprettelsen af store produktions- og salgsenheder på det fælles kul- og stålmarked tillades i EKSF-traktaten, tillægges der deltagerne på dette marked en vis magt til at bestemme priserne. Denne magt begrænses imidlertid af bestemmelser, der som artikel 65, stk. 2 c sikrer et mindstemål af konkurrence.

5. Der består således en magt til at bestemme priserne eller kontrollere afsætningen for en væsentlig del af bestemte produkter på det fælles marked, når virkningerne heraf ikke er af underordnet eller uvæsentlig omfang, men af en sådan art, at det mindstemål af konkurrence, som kræves i traktaten, og opfyldelsen af de opgaver, som er tildelt Fællesskabet i artiklerne 2, 3, 4 og 5, kan bringes i fare.